

РЕШЕНИЕ

№ 186

гр. София, 09.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 17.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **11065** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба от Т. И., гражданка на А., с адрес в [населено място] против решение № 703/16.10.2012г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 75, ал.1, т.2 и т. 4 във връзка с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ на жалбоподателката е отказано предоставянето на бежански и хуманитарен статут.

Жалбоподателката изразява несъгласие с мотивите на административния орган, въз основа на които е прието, че за нея не са налице предвидените в закона предпоставки за предоставяне на закрила. На това основание твърди, че оспореният административен акт е издаден в нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила. Искането до съда е за отмяната му.

Ответникът – председател на Държавна агенция за бежанците при МС, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна.

Участващият в съдебното производство прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срока по чл.

149, ал.1 от АПК, считано от връчването на решението на 12.11.2012г.

Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Административното производство е образувано по молба за закрила на Т. И. вх. № УП 3425/11.01.2012г. Молбата последваща и е регистрирана на 10.07.2012г., с регистрационен лист № УП 3425, когато е потвърдена от жалбоподателката.

Производствата по предходните две молби за закрила по реда на ЗУБ са отхвърлени с влезли в сила административни актове, които се съдържат в административната преписка.

В хода на административното производство с жалбоподателката е проведено интервю, за което е съставен Протокол рег. № УП – 3425/11.07.2012г. Пред интервюиращия тя заявява, че е пристигнала легално в Б. през м.07.2008г. заедно с майка си Б. В.. Като причина за нежеланието си да се завърне в А., посочва дейността на баща си Т. П., който се занимавал с наркотици и оръжие. Тази му дейност от март 2008г. била източник на заплахи за жалбоподателката и семейството ѝ от неизвестни лица. Като ново обстоятелство относно личното ѝ положение и държавата на произход сочи необходимостта от документи, за да учи за медицинска сестра и да работи легално в РБ. Въз основа на тези данни иска предоставянето на хуманитарен статут.

Видно от писмо рег. № Т-5148/01.08.2012г. ДАНС дава мнение, че не се възразява да бъде предоставена закрила на Т. И..

Производството е приключило с обжалваното решение, с което председателят на ДАБ при МС е отхвърлил последващата молба на жалбоподателката за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут, като неоснователна. Административният орган е приел, че за Т. И. не са налице материалноправните предпоставки по чл. 8 и чл.9 от ЗУБ, предвид липсата на твърдения и доказателства за наличието на основателен страх от преследване, поради раса, религия, националност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група, нито за конкретна и реална опасност от тежки посегателства като смъртна заплаха, екзекуция, наказание или изтезание на кандидатката. В мотивите на решението е извършена и преценка на ситуацията в страната на произход, основана на информацията от справка № 2096/19.04.2012г. на дирекция Европейски въпроси и Европейски бежански фонд на ДАБ – МС.

В хода на съдебното производство ответникът представя справка вх. № 01-6370/30.11.2012г. относно актуалната обществено – политическа обстановка в А..

В с.з. на 17.12.2012г. жалбоподателката поддържа доводите си, че тя не може да живее в А. по лични причини. Баща ѝ е замесен в много криминални дела и по тази причина, тя, майка ѝ и брат ѝ не могат да живеят в А.. В Б. има близки и се чувства по-сигурна. При така установените факти, съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган - председателят на ДАБ, който е овластеният от закона орган да вземе решение за отказ да се предостави статут по чл. 75, ал.1, т.2 и т. 4 от ЗУБ.

Актът е издаден в предписаната от закона писмена форма.

В съответствие с изискването на чл. 41, ал.1, т.1 от ЗДАНС и чл. 58, ал. 7 от ЗУБ в хода на административното производство е взето становище на ДАНС по подадената молба за закрила. Не се констатираха нарушения на административната процедура, които да са ограничили правото на участие на търсещия закрила или да са довели до неизясняване на факти от бежанската история на жалбоподателката.

Отказът за предоставяне статут на бежанец съответства на материалния закон. От

изявленията на жалбоподателката в поведеното на 11.07.2012г. интервю е видно, че за нея не е налице основателен страх от преследване по смисъла на чл. 8, ал.1 от ЗУБ. Липсват твърдения и данни, да е била преследвана в родината си, поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, не е била задържана и арестувана.

Основните възражения на жалбоподателката са свързани с отказа на административния орган да предостави хуманитарен статут. От съвкупната преценка на доказателствата по делото и предвид изявленията на Т. И. пред административния орган и в съдебното производство не може да се направи извод, че сочените от нея лични пречки за напускане и завръщане в А. представляват основание по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на субсидиарна закрила.

Цитираната разпоредба предвижда, че хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота и личността му като гражданско лице в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Липсват данни по делото срещу Т. да е налице реален риск от посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ. Изложените факти относно криминалната дейност на баща, като основание за предоставяне на хуманитарен статут са обсъждани в предходните производства и са отхвърлени като основание за предоставяне на закрила с влезли в сила съдебни актове. Поради това същите обстоятелства в настоящото производство не могат да служат като основание за предоставяне на статут по чл.9 от ЗУБ. Желанието на жалбоподателката да се сдобие с документи за работа в страната, сочено като ново обстоятелство в административното производство, не е сред предвидените от закона основания за предоставяне на закрила по ЗУБ.

Административният орган е обсъдил и актуалната обстановка в страната на произход и изложените мотиви за липса на обстоятелства, които да обосновават наличието на тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал.1, т.3 от ЗУБ съответстват на материалния закон.

По изложените съображения съдът намира, че атакуваното решение отговаря на критериите за законосъобразност по чл. 146 от АПК и подадена срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С.-град, I-во отделение, 11 –ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. И., гражданка на А., против решение № 703/16.10.2012г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: